

Digitaliseringsstyrelsen  
Landgreven 4 - 1301 København K  
att. Anna Ida Häggquist og Emilie Mai Møller

5. oktober 2026

**Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om en aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester.**

Digitaliseringsstyrelsen har den 7. september 2026 sendt udkast til forslag til lov om en aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester i høring.

Center for Digital Pædagogik takker for muligheden for at afgive bemærkninger til lovforslaget. Vores høringssvar tager afsæt i vores digitalpædagogiske praksis og erfaringer med børn og unges digitale liv, med særligt fokus på deres adgang til hjælp, deltagelse i fællesskaber og behov for beskyttelse.

**1 Generelle bemærkninger**

I Center for Digital Pædagogik ser vi en aldersgrænse for børn på sociale medier som et naturligt næste skridt i vores fælles kamp for en tryggere barndom på internettet. I dén forbindelse bør en aldersgrænse have som formål at mindske børns møde med manipulerende og fastholdende designs samt indholdstyper, der ikke er alderssvarende. Vi ser det som en vigtig kulturel forandring, at børn først møder denne type platforme senere i livet. Derfor støtter vi også præciseringen af en fælles aldersgrænse på 15 år for alle borgere uden mulighed for dispensation, der påhviler den enkelte forældre og kan bidrage til yderligere stress og dårlig samvittighed.

Vores forhåbning er, at et forbud mod de store sociale medier, der tjener penge på reklamer og data, kan bane vejen for nogle medietyper, vi som samfund bedre kan acceptere på vores børns vegne, som stadig giver dem mulighed for informationssøgning, social forbundethed og underholdning. I dén forbindelse er det væsentligt at bemærke, at der er en sammenhæng mellem de medier, der gør brug af reklamer og fastholdelse og de medier, der bruges af en stor andel af danske børn og unge. Men ét medies størrelse er ikke i sig selv en indikator for graden af sikkerhed eller prosociale potentialer. Vi forstår, at det er de store

medier (VLOP'er), der har bedst mulighed for at regulere, men vi ser et behov for at præcisere de mekanismer, mekanikker og strukturer, der er uhensigtsmæssige for børn, så de kan reguleres ud af børns liv på tværs af platforme.

## 2 Børn som pligtsubjekter

Under bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser nævnes der i henhold til §2, at *“Det vil være barnet, der vil være lovens pligtsubjekt. Det betyder, at det vil være barnets eget ansvar at sikre, at forbuddet efterleves i praksis, så barnet ikke tilgår de digitale tjenester, som vil være omfattet af lovens anvendelsesområde.”*. Selvom loven ikke indeholder håndhævelses- eller sanktionsbestemmelser, har vi betænkeligheder ved princippet om, at det er børn, der er pligtsubjekter. Vi ved, at børn og unge har svært ved at søge hjælp, når de kommer galt afsted på nettet. Og udviklingen lader til at gå den forkerte vej. Hvis vi sammenligner Red Barnets repræsentative rapporter fra hhv. 2024 og 2026 om børns møde med ubehagelige oplevelser på nettet, og hvor de efterfølgende søger hjælp<sup>1</sup>:

I 2024 gjorde 32% *ikke* noget, da de oplevede en digital krænkelse eller anden ubehagelig oplevelse online. I 2026 er tallet steget til 36%. I 2024 rakte 23% ud til en forælder eller anden voksen i omgangskredsen. I dag er det kun 17%.

Vi forstår behovet for tydelighed, og det kan være belejligt at kunne sige til sit barn, at det er ulovligt at bruge visse sociale medier og platforme på samme måde som det er ulovligt at køre på cykel om aftenen uden lys på cyklen. Men vi er samtidig bekymrede for, at en lovtekst, der gør børn til pligtsubjekter, vil skubbe yderligere til dén udvikling, at børn ikke kommer til forældrene, når de oplever ubehag. Og at de fleste børn ikke vil være i stand til at skelne ét lovbrud fra et andet i forhold til alvorsgrad. En 11-årig pige, der er udsat for digital, seksuel afpresning kan derfor have endnu større barrierer for at søge hjælp, da de i samme sætning inkriminerer sig selv. Center for Digital Pædagogik har i mange år arbejdet med svindel i gaming, altså scams, hvor børn og unge udsættes for økonomisk bedrageri med virtuelle effekter, når de samhandler med hinanden og køber ting i spillets verden for rigtige penge via f.eks. MobilePay. Selv her har vi oplevet, at unge ikke søger hjælp, fordi *“det er jo allerede ulovligt at købe og sælge skins”*. Det er noget, børnene tror, fordi det er imod spillenes egne *retningslinjer*, men det afholder dem fra at gå til myndigheder, forældre og andre voksne. Vi har svært ved at forestille os, at en lovtekst, der faktisk gør dem til pligtsubjekter, ikke som minimum vil medføre samme betænkeligheder ved at række ud efter støtte.

Vi anbefaler, at konstruktionen med børn som lovens pligtsubjekter genovervejes.

---

1

<https://redbarnet.dk/rapporter-resultater-og-evaluering/boern-og-unges-erfaringer-med-digitale-kraenkelser-og-andre-ubehagelige-oplevelser-online-2026/>  
[https://sletdet.redbarnet.dk/wp-content/uploads/2024/09/Boern-og-unges-erfaringer-med-digitale-kraenkelser-og-andre-ubehagelige-oplevelser-online-rapport-2024.pdf?utm\\_source=rbd&utm\\_medium=web&utm\\_campaign=overview](https://sletdet.redbarnet.dk/wp-content/uploads/2024/09/Boern-og-unges-erfaringer-med-digitale-kraenkelser-og-andre-ubehagelige-oplevelser-online-rapport-2024.pdf?utm_source=rbd&utm_medium=web&utm_campaign=overview)

Uanset den endelige udformning bør implementeringen ledsages af tydelig kommunikation til børn, forældre og fagpersoner om, at børn altid kan søge hjælp, også hvis de har benyttet en tjeneste i strid med aldersgrænsen.

### **3 Definitionen af berørte tjenester**

I gennem lovteksten veksles der mellem mange forskellige betegnelser for de berørte tjenester. "Digitale tjenester", "sociale medier", "visse sociale medier", "visse digitale tjenester", "diverse digitale tjenester". Vi ser et behov for at ensrette ordlyden, så det bliver nemmere at kommunikere omkring lovforslaget. I Center for Digital Pædagogik anbefaler vi en ny samlebetegnelse for sociale medier, herunder både netværks-, chat- og indholdsmedier, spilplatforme og andre berørte tjenester. Og meget gerne i den indledende del af lovforslaget frem for i bemærkningerne til lovforslaget.

De kumulative kriterier for berørte tjenester gør også, at det er relativt få tjenester, børn reelt vil være fuldstændig afskåret fra. Enkelte platforme kan kun bruges logget ind, og derfor vil børn og unge ikke kunne have noget meningsfuldt forbrug af platformene. Men selvom de sociale funktioner som venner, lokationsdeling mm. vil være bag login på Snapchat, kan platformens indholdsfunktion Spotlight samt visning af populære video-stories være fuldt tilgængelige. Det samme gælder på TikTok, Instagram og Youtube, hvor en næsten fuld brugeroplevelse stadig vil være tilgængelig i forbrug af videoer inklusive søgninger og valg af interesser uden login. Vi har fuld forståelse for, at den endelige liste af berørte tjenester ud fra praktiske hensyn bliver nødt til at være et udvalg af de store platforme under *Forordningen om digitale tjenester*, men adgangen til ikke-alderssvarende indhold kan vise sig kun at opleve begrænset påvirkning. Og for nogle børn, hvor algoritmen trods alt har lært, at de kun er interesserede i videoer om Roblox og ridning, kan de under en anonym session opleve at få indhold, der stikker i mange retninger og også er målrettet voksne.

#### **3.1 Liste over berørte platforme**

Vi ser et behov for hurtigst muligt at udsende en liste over de platforme, man fra politisk side formoder at indeholde i listen over platforme med aldersgrænse, når lovforslaget træder i kraft, således at børn og forældre allerede kan begynde at indrette sig. En præmatur liste (som naturligvis kan ændre sig inden juli 2027) tjener to vigtige formål. Dels vil den som netop nævnt give forældre og børn mulighed for at tage affære allerede nu. Vi ved, at der pågår konstante samtaler i hjemmene om, om børnene må få adgang til en bestemt digital tjeneste. Ofte er der mange følelser på spil for børnene, bekymringer og dårlig samvittighed for forældre uanset beslutning og mange måneders forhandlinger, der fører til en adgang til f.eks Snapchat før de 13 år. Vi ser det som et vigtigt tiltag, at forældrene har en foreløbig liste i hænde hurtigst muligt, så vi minimerer antallet af børn og unge, der netop har fået lov af forældrene, når lovforslaget træder i kraft og formener dem adgang.

## 4 Stort behov for løbende monitorering

Efter lovforslaget vil en andel af børn sandsynligvis stadig benytte de omfattede platforme, mens en anden gruppe helt vil afstå fra at bruge digitale tjenester, der minder om dét, vi populært betegner som "sociale medier". Men en tredje gruppe vil migrere til andre platforme. Sandsynligvis kendte alternativer, der grundet størrelse går under lovforslagets grænse for forbud, men vi vil også skulle forholde os til platforme, der hidtil er gået under radaren. Da Australien indførte deres tilsvarende *Online Safety Amendment* i 2025 med en aldersgrænse på 16 år, begyndte andre platforme at dukke op på radaren, f.eks. tjenesten "Lemon8" oplevede en migrering af de børn, der ikke længere benyttede de store platforme. Her ser vi i Center for Digital Pædagogik et stort behov for løbende monitorering. Det kan være et led i det igangværende arbejde med Digitale Gårdvagter eller kvalitative undersøgelser blandt børn og unge, så vi kan reagere hurtigt med digital dannelse og oplysning til børn, unge og forældre i den periode, der vil være fra lovforslagets ikrafttræden til den første evaluering og opdatering af listen over berørte tjenester.

### 4.1 Behov for digitale træningsbaner, teknologiforståelse og digital dannelse

Vi må allerede nu begynde at forholde os til de konsekvenser, der sandsynligvis vil være, når lovforslaget træder i kraft. Dels, og som nævnt i 2 *Børn som pligtssubjekter* og 4 *Stort behov for løbende monitorering* vil der være en gruppe af børn, der stadig benytter de omfattede tjenester, ligesom nye tjenester vil dukke op i mediebilledet blandt børn og unge. Sideløbende med forbud og regulering må vi samle os om at klæde børn og unge på med de kompetencer, de skal bruge for at håndtere mødet med digitale tjenester, uanset om de møder dem som børn eller teenagere. Vi vil også anbefale, at det på et generelt niveau overvejes, om der skal indføres obligatorisk Teknologiforståelse for alle årgange i skolen som led i indsatsen med digitale dannelse.

## 5 Børn i udsatte positioner

Vi bemærker, at der kan være nogle særlige udfordringer, der gør sig gældende for gruppen af børn og unge i sårbare og udsatte positioner. De kan være udsatte på grund af individuelle udfordringer såsom neurodivergens, depression eller angst. Men de kan også være sårbare på grund af kontekstuelle faktorer i familierne eller tilmed uden for familien som plejebørn, på opholdssteder og i psykiatrien. Denne gruppe kræver to modsatrettede hensyn. Dels ser vi, at unge i mistrivsel, med lavt selvværd og i ensomhed er overrepræsenterede i statistikker om ubehagelige oplevelser på nettet, fordi det digitale liv oftest er en spejling af det fysiske. Derfor vil gruppen være dobbelt udsatte som pligtssubjekter, når de har behov for hjælp, som vi har udfoldet i 2 *Børn som pligtssubjekter*.

Men samtidig er det også gruppen af udsatte unge, der kan have et behov for sociale medier og gaming. Ikke som alternativ til fysiske relationer og fællesskaber. Men som compensation for manglende fysiske alternativer til det sociale liv, digitale tjenester også tilbyder. Som digitalpædagogisk organisation hører vi fra mange forældre med børn i ufrivilligt skolefravær, der gennem

Snapchat har en social forbundethed til jævnaldrende, de ellers ville mangle. Vi hører om børn i ufrivilligt skolefravær, der har gaming som social træningsbane, mens deres jævnaldrende har skolegården. Vi ser forpligtende, fysiske fællesskaber som fundamentale for børn og unges trivsel. Sociale medier og gaming kan ikke erstatte disse fællesskaber. Men for en ikke-uvæsentlig gruppe af danske børn og unge under 15 år tilbyder disse platforme en social livline. Derfor ser vi nødvendigheden af at videreføre og styrke den pædagogiske indsats sideløbende med lovforslaget, så vi favner den gruppe af børn og dermed undgår, at de bliver (endnu mere) socialt isolerede.

Med venlig hilsen

Anni Marquard,  
Stifter og direktør for Center for Digital Pædagogik